

**Jelentés az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek között a Lisszaboni Szerződés
keretében fenntartott parlamentközi kapcsolatokról**

2009–2014
2013–2014. évi éves jelentés

A nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős igazgatóság kiadványa

Igazgató: Christine Verger

E-mail kapcsolat: christine.verger@ep.europa.eu

Osztályvezető, Jogalkotói Párbeszéd Osztálya: Patrizia Maria Prode

E-mail kapcsolat: patrizia.prode@ep.europa.eu

Osztályvezető, Intézményi Együttműködés Osztálya: Francisco Juan Gómez Martos

E-mail kapcsolat: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

A kéziratot lezárta: Eschel Alpermann

E-mail kapcsolat: eschel.alpermann@ep.europa.eu

2013–2014. ÉVI ÉVES JELENTÉS

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó

1. Bevezetés

2. A parlamentközi együttműködést érintő főbb fejlemények és tendenciák

2.1. Az Európai Unió gazdasági kormányzásáról szóló parlamentközi konferencia

2.2. A „sárga lapos eljárás” alkalmazása az Európai Ügyészség létrehozására irányuló javaslattal („EPPO-javaslat”) kapcsolatban

2.3. A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) terén folytatott parlamentközi együttműködés elmélyítése

2.4. Uniós parlamentek a globális kormányzásban

3. Intézményes parlamenti együttműködés

3.1. Az Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságok Konferenciája (COSAC)

3.2. Az Európai Uniós Parlamentek Elnökeinek Konferenciája (EUSC)

3.3. Kapcsolatok az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésével (ETPK)

4. Parlamentközi ülések

4.1. Parlamentközi bizottsági ülések – szakértők közötti koncentráltabb eszmecsere

4.2. Kétoldalú látogatások – rugalmas és hatékony eszköz

4.3. Videokonferenciák – a jövő megoldása

5. A „korai előrejelző mechanizmus” – a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv

6. Az információcsere és a hálózatépítés eszközei

6.1. Európai uniós parlamentközi információcsere – IPEX

6.2. Európai Parlamenti Kutatási és Dokumentációs Központ – ECPRD

7. A 2009–2014-es időszakban a parlamentközi kapcsolatokat érintő tendenciák

Mellékletek

Előszó

A jelenlegi parlamenti ciklus a végéhez közeledik, ezért ebben az utolsó éves jelentésben szeretnénk beszámolni önöknek az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti együttműködést érintő, az elmúlt jogalkotási ciklusban bekövetkezett fejleményekről. Több mint kétéves sikeres együttműködéssel a hátunk mögött ez a jelentés lesz az utolsó, amelyet mi, a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős alelnökök ebben a parlamenti ciklusban kiadunk. Ez a jelentés egyben Martínez alelnök szempontjából is az utolsó lesz, aki nyugdíjba vonul, miután 22 évig a nemzeti parlamentben, 15 éven keresztül az Európai Parlamentben tevékenykedett, több évig pedig parlamentközi funkciót töltött be a Nyugat-európai Unió Közgyűlésének alelnökeként, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének alelnökeként és elnökeként. Úgy is mondhatnánk, hogy ez a megfelelő pillanat, hogy számba vegyük a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésétől a jelenlegi parlamenti ciklus végéig elért eredményeket, és átadjuk a stafétabotot az újonnan megválasztott Európai Parlamentnek.

Az Európa jövőjével foglalkozó konvent megalakulása óta a parlamentközi együttműködés hosszú utat tett meg, és az elmúlt években nagy fellendülésen ment keresztül. Ez nem utolsósorban abban mutatkozott meg, hogy az Európai Parlament épületeiben rekordszámú parlamentközi bizottsági ülés megrendezésére került sor, amelyeken az elmúlt négy évben összesen több mint 1500 nemzeti parlamenti képviselő vett részt, valamint abban, hogy nemrégiben újabb lendületet kaptak az Európai Parlament által az elnökségi parlamenttel együtt szervezett közös bizottsági ülések. Ezenkívül abban is megnyilvánult, hogy megnövekedett az Európai Parlamenti Kutatási és Dokumentációs Központ által kezelt összehasonlító lekérdezések száma, az IPEX a nemzeti parlamenteknek az európai uniós parlamentközi információcserére szolgáló legfőbb platformjaként nagyobb elfogadottságra tett szert, valamint az Európai Unió Parlamenti Elnökeinek Konferenciája (EUSC) eltökéltségét fejezte ki a szakirányú parlamentközi konferenciák két új formájának létrehozása iránt.

Az elmúlt két évben az Európai Unió Parlamenti Elnökeinek Konferenciája (EUSC) nagyobb jelentőségre tett szert annak a szerepnek köszönhetően, amellyel a nemzeti parlamentek szerepéről szóló 1. jegyzőkönyv 9. cikke a parlamentközi együttműködést felruházta. Az EUSC a tagállamok közötti kormányközi döntéshozatal tendenciájának ellensúlyozásaként 2012-ben, illetve 2013-ban megállapodást ért el a parlamentközi ellenőrzés két új formájának létrehozásáról, egyfelől a KKBK/KBVP terén - a Nyugat-európai Unió Közgyűlésének feloszlását követően -, másfelől a gazdasági kormányzás terén. Az említett új típusú parlamentközi konferenciák lehetőséget biztosítanak arra, hogy nagyobb mértékű parlamenti ellenőrzés és demokratizálódás alakuljon ki. A COSAC-tól vagy magától az EUSC-től eltérően a parlamentközi fórumok ezen új „második generációja” az adott szakterület szakértőit hozza össze. Azáltal, hogy olyan ügyeket helyeznek előtérbe és vitatnak meg nyilvánosan, amelyekről eddig európai szinten zárt ajtók mögött, egyik napról a másikra döntöttek, ezek a fórumok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a közpolitikákról szóló viták európai szinten közéleti teret nyerjenek. Az Európai Parlament hatáskörei ellenére még nem lehet tudni, hogy ezek a parlamentközi konferenciák új tendenciát teremthetnek-e az uniós politikák nagyobb mértékű demokratikus elszámoltathatósága és parlamenti ellenőrzése tekintetében.

Ebben az új helyzetben néhány nehéz kihívással kell szembesülnie a COSAC-nak, amely 2013-ban Vilniusban tartotta a fennállása 50. évfordulójának alkalmából rendezett ünnepi

ülését. Ennek részben az összetétele az oka – tagjai főleg az uniós ügyekkel foglalkozó bizottságok állandó tagjai közül kerülnek ki –, részben pedig az intézményi sajátossága és szigorú eljárási szabályzata. Ahelyett, hogy elegendő teret biztosítana a parlamentközi eszmecseréhez és vitákhoz – ami a COSAC eljárási szabályzata szerinti alapcélja –, inkább egy olyan fórummá vált, amely arra szolgál, hogy a nemzeti és európai vezetők ismertessék nézeteiket a parlamenti képviselőkkel. Jelenleg a felszólalók közel kétharmada a miniszterelnökök, miniszterek, az Európai Bizottság tagjai és a végrehajtó hatalmi ág más képviselői közül kerül ki. Ugyanakkor a vitaindító parlamenti képviselők a vezérszónokok csupán 16%-át adják, tehát inkább kivételnek számítanak. Az Európai Parlament küldöttségének legalább a legutóbbi alkalmakkor sikerült meggyőznie a COSAC elnökségi trojkáját arról, hogy hívjon meg néhány európai parlamenti képviselőt, akik saját területük szakértői, hogy nyújtsanak tájékoztatást a vitákban. Ennek következtében élénk parlamentközi viták alakultak ki, ami jól mutatja, mi mindent el lehet érni, ha megvan hozzá a hajlandóság.

A Lisszaboni Szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvbe bevezetett rendelkezések hozzájárultak ahhoz, hogy a nemzeti parlamentek korai szakaszban tájékozódhassanak az uniós jogszabálytervezetekről, még akkor is, ha a parlamentek/kamarák módosításokat hajtottak végre belső szabályaik vonatkozásában annak érdekében, hogy eltérő módon és változó eredményekkel használhassák ki ezt a „korai előrejelző mechanizmust”. Az, hogy mindössze csupán két alkalommal folyomottak „sárga lapos eljárás”-hoz, amikor is a nemzeti parlamentek kezdeményezték a 2. jegyzőkönyvben előírt kötelező felülvizsgálati eljárást, azt bizonyítja, hogy a nemzeti parlamentek nem blokkolták az uniós jogszabálytervezeteket. Ezzel szemben növekvő érdeklődés tapasztalható az uniós szintű politikai vitában való aktív részvétel iránt, amit az mutat, hogy a szubszidiaritással kapcsolatos aggályokat kifejező viszonylag kisszámú, indokolással ellátott véleményhez képest a nemzeti parlamentektől nagyszámú, a jogalkotásiaktus-tervezetek tartalmát érintő észrevétel érkezett (ez körülbelül 1 a 4,5-hez való arányt jelent).

Míg az elmúlt években a parlamentközi bizottsági ülések a jogalkotás korai szakaszában tartó ügyekkel (különösen a többéves pénzügyi keret elfogadásával, így az uniós politikák – például a regionális politika, a mezőgazdaság és a halászat, valamint a többéves kiadási programok – jelentős reformjaival kapcsolatos ügyekkel) foglalkoztak, 2013-ban a nemzeti parlamentekkel folytatott jogalkotást megelőző párbeszéd tekintetében – a vonatkozó bizottsági javaslatok számának csökkenése miatt is – ritkábban került sor parlamentközi bizottsági ülésekre. Az Európai Parlament azonban nem vesz részt aktívan a Bizottság és a nemzeti parlamentek közötti, jogalkotást megelőző politikai párbeszédben (az úgynevezett Barroso-kezdeményezésben) és azt nem is kíséri rendszeresen figyelemmel. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta a szakértők közti ülések száma összességében nőtt, 2010 és 2014 között mintegy 58 parlamentközi bizottsági ülésre, valamint hat közös parlamenti ülésre és öt közös bizottsági ülésre került sor. Az évek során a parlamentközi bizottsági ülések váltak a nemzeti parlamentekkel közös teljes bizottsági ülések általános találkozó formájává, de ez nem zárta ki a más formában történő találkozókat, például a csak a bizottsági elnököknek szóló meghívásokat vagy a nemzeti parlamenteknek szóló állandó meghívásokat. Az Európai Parlamentnél és egyes nemzeti parlamenteknél mostanra kialakított technikai előfeltételek mellett a videokonferencia alkalmazásának továbbfejlesztésére kerül majd sor, ami még több ülés megrendezését tenné lehetővé a szakértők közti eszmecserék sajátos igényeinek megfelelően, pl. a jelentéstevők között.

Azon túlmenően, hogy tényszerűen és számszerűen beszámolunk, ebben a jelentésben néhány, az elmúlt években kialakult, parlamentközi kapcsolatokat érintő tendenciát is ismertetjük. csakúgy, mint a nemzeti parlamenteknek az uniós intézményi struktúrába történő nagyobb mértékű hivatalos bevonásáról, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti ágazati együttműködés még inkább intézményesített formáinak kialakulásáról, valamint a COSAC – mint a parlamentközi eszmecsere fóruma – szerepének és jellegének szükséges megvizsgálásáról; valamint az átfogó politikai kérdésekkel foglalkozó, de a folyamatban lévő parlamenti tevékenységre csekély közvetlen hatást gyakorló, kevésbé nagy ülések irányába mutató tendenciáról, ami a konkrét politikákról vagy jogszabálytervezetetről szóló speciálisabb ülések irányába mutató törekvésben tükröződik; és végezetül a rugalmas és az egyedi igényekhez igazított, a videokonferenciák segítségével technikailag támogatott ülések formáival kapcsolatos újításról.

A következő európai parlamenti jogalkotási ciklus a parlamentközi együttműködés terén újabb kihívásokkal néz majd szembe, amelyeket a minden eddiginél szigorúbb gazdasági feltételek, a növekvő nemzetközi verseny, a geostratégiai és politikai bizonytalanság, valamint az a mindenki számára nyilvánvaló tény idéz elő, hogy a polgárok közönyöseks és kiábrándultak a jelenlegi európai integrációs folyamatot illetően. Ami különösen az utóbb említett problémát illeti, a parlamenti együttműködés hozzájárulhat az európai projekt felpezsdítéséhez. A demokráciát nem lehet felülről előírni, és csak akkor virulhat, ha a polgárok részt vesznek a folyamatban, és ha valamennyi szinten valamennyi intézmény hatékonyan és következetesen gyakorolja jogait és hatásköreit. Ez magában foglalja azt az alapelvet, hogy a parlamenti ellenőrzést és elszámoltathatóságot a döntéshozatal szintjén kell érvényesíteni. A vélemények tekintetében elkerülhetetlenül mindig lesznek feszültségek és különbségek; az a legfontosabb azonban, hogy a véleménykülönbségek ellenére legyen meg bennünk a szándék a konstruktív együttműködésre, és hogy az Unió alapelveinek, valamint az EUSZ 2. és 3. cikkében megállapított alapvető céloknak megfelelően alakítsuk az Európai Unió és a tagállamok politikáit.

Miguel Ángel Martínez
alelnök

Othmar Karas
alelnök

1. Bevezetés

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta harmadik alkalommal terjesztünk Önök elé éves jelentést az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatokat érintő fejleményekről. A korábbiakkal ellentétben a 2013–2014. évi éves jelentés nemcsak a jelentéstételi időszak fejleményeit veszi számba, hanem a parlamentközi együttműködéssel kapcsolatos hosszabb távú tendenciákat és kilátásokat is ismerteti. Ahogy közeledünk a jelenlegi jogalkotási ciklus végéhez, és négy évvel azután, hogy hatályba léptek a Lisszaboni Szerződésnek a parlamentközi együttműködésre és a nemzeti parlamentek szerepére vonatkozó új rendelkezései, időszerű, hogy megvizsgáljuk az új Szerződés végrehajtása terén elért előrehaladást. Ezért az idejű jelentést kiegészítettük a 2009–2014-es időszakban a parlamentközi kapcsolatokat érintő tendenciákról szóló utolsó fejezettel.

2. A parlamentközi együttműködést érintő főbb fejlemények és tendenciák

2.1. Az Európai Unió gazdasági kormányzásáról szóló parlamentközi konferencia

Az európai gazdasági kormányzással kapcsolatos legfrissebb fejlemények, többek között a gazdasági és pénzügyi válságra adandó válasz részét képező, a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló kormányközi szerződés (TSCG/„kölségvetési paktum”) és számos jogalkotási intézkedés – az úgynevezett hatos csomag és kettős csomag – elfogadása lényegesen átalakította az európai kormányzást. Ezek a fejlemények ugyanakkor számos aggályt vetettek fel, különösen a demokratikus legitimitás és elszámoltathatóság tekintetében. Jóllehet ezen alapelvek érvényesülését a döntések meghozatalának és végrehajtásának szintjén kell biztosítani, az Európai Parlament már régóta azon az állásponton van, hogy a parlamentközi együttműködés e tekintetben rendkívül fontos kiegészítő szereppel bír.¹ A gazdasági kormányzás témájával foglalkozó európai parlamenti bizottságok – azaz a Gazdasági és Monetáris Bizottság (ECON), a Kölségvetési Bizottság (BUDG) és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság (EMPL) – kezdeményezésére és az Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciájának ilyen ülések megrendezésére irányuló támogatása mellett az Európai Parlament 2012 februárjában vendégül látta a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló parlamentközi konferenciát.

Egy évvel később, 2013 januárjában az európai szemeszterrel foglalkozó európai parlamenti hét új elnevezéssel sor került az ülés továbbfejlesztésére. A részvétel szempontjából az e hét keretében szervezett három parlamentközi bizottsági ülés bizonyult a legsikeresebbnek: 26 tagállam 33 parlamenti kamarájából összesen 100 képviselő és közel 70 európai parlamenti képviselő vett részt az üléseken. A viták központi témái közé tartozott az európai szemeszter, a demokrácia és a szubszidiaritás, az európai szemeszter megszorító intézkedésekre és növekedési kilátásokra gyakorolt hatása, a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelem, a pénzügyi nehézségekkel küzdő tagállamok gazdasági kiigazítási programjainak társadalmi hatása, valamint az uniós kölségvetésnek a tagállamok európai szemeszterrel kapcsolatos célkitűzéseinek támogatásában betöltött szerepe.

Az esemény után az összes nemzeti parlament elnökének megküldött levelében Martin Schulz, az Európai Parlament elnöke kiemelte, hogy a viták „lehetővé tették a résztvevők számára, hogy a szemeszter prioritásait és politikáit igen konstruktív légkörben és a valódi

¹ Lásd a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló, 2011. december 1-jei európai parlamenti állásfoglalás (E), (F) és (J) preambulum bekezdéseit.

együttműködés szellemében vitassák meg, és levonják a tanulságokat egymás továbbfejlesztéssel és végrehajtással kapcsolatos tapasztalataiból”, ami „nemzeti és uniós szinten is megerősíti az európai szemeszter demokratikus dimenzióját”.

Ugyanakkor a költségvetési paktum rendelkezéseiben előírja egy parlamentközi konferencia megrendezését „a költségvetési politikák és a Szerződés hatálya alá tartozó egyéb témák megvitatása céljából”.² A 2013. áprilisában Nicosiában megrendezett, Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciáján megállapodást született a TSCG 13. cikke rendelkezéseinek végrehajtásáról. Ez a gazdasági kormányzás keretében megvalósuló intenzívebb parlamentközi együttműködés révén új lehetőségeket teremt a parlamenti ellenőrzés számára. Minden évben ősszel a Tanács elnökségét betöltő tagállam parlamentjének a saját épületében meg kell rendeznie az egyik konferenciát. Egy másik konferenciát pedig minden év elején az Európai Parlamentnek és a Tanács elnökségét betöltő tagállam parlamentjének közösen kell megrendeznie az Európai Parlament brüsszeli épületében.

E megállapodással összhangban a 13. cikkel foglalkozó első konferenciát 2013. október 16–17-én Vilniusban rendezték meg. A parlamenti képviselők az Unió gazdasági kormányzásával kapcsolatban számos sokrétű kérdést megvitatottak, például a következőket: a válság utáni gazdasági kormányzás kerete; az Európai Unión belüli bankunió és pénzügyi integráció; valamint költségvetési konszolidáció és strukturális reformok Európában.

A gazdasági kormányzással foglalkozó második konferenciára az Európai Parlament és a görög parlament közös szervezésében 2014. január 20–22-én az Európai Parlament brüsszeli épületében került sor. A konferencián rekordszámú résztvevő jelent meg. Közel 150 nemzeti parlamenti képviselő, 60 európai parlamenti képviselő és a nemzeti parlamentekből további 100 tisztviselő vett részt a háromnapos eseményen, amely lehetőséget nyújtott különböző témák megvitatására, kezdve *a gazdasági és monetáris unión belüli szigorított költségvetési felügyeletről a gazdasági kiigazítási programok demokratikus legitimitásáig*. Az előző évekhez hasonlóan a konferencia keretében számos plenáris ülés megrendezésével párhuzamosan sor került a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Költségvetési Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság üléseire is. Figyelemre méltó, hogy az Európai Parlament a 2014-re vonatkozó éves munkatervébe bevezetett egy újdonságot, innentől kezdve „európai parlamenti hét” megnevezéssel megjelöl egy külön hetet, amikor ezt az eseményt meg kell rendezni. A TSCG 13. cikkével foglalkozó következő konferenciát a tervek szerint 2014 őszén Rómában rendezik meg.

2.2. A „sárga lapos eljárás” alkalmazása az Európai Ügyészség létrehozására irányuló javaslattal („EPPO-javaslat”) kapcsolatban

A Lisszaboni Szerződést gyakran „a parlamentek szerződése” névvel illetik, leginkább azért, mert a 2. jegyzőkönyve jogot biztosít a nemzeti parlamentek számára annak ellenőrzésére, hogy az uniós jogszabálytervezetek megfelelnek-e az arányosság elvének. Egy bizottsági javaslat 2012-ben, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta első alkalommal idézte elő az úgynevezett „sárga lapos” eljárást, azaz a kibocsátó intézmény általi kötelező felülvizsgálatot. 2012 szeptemberében a Bizottság úgy döntött, hogy visszavonja az úgynevezett „Monti II” javaslatot, jóllehet nem a szubszidiaritás elvével való összhang hiányára hivatkozva, hanem azért, mert arra a következtetésre jutott, hogy „az Európai

² A TSCG 13. cikke.

Parlamentben és a Tanácsban várhatóan nem fogja megkapni az elfogadásához szükséges politikai támogatást”.

2013-ban második alkalommal kezdeményezték a kötelező felülvizsgálati („sárga lapos”) eljárást. A nemzeti parlamentektől/kamaráktól tizenhárom, indokolással ellátott vélemény érkezett az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslattal kapcsolatban.³

Az indokolással ellátott vélemények számos kifogást emeltek a javaslattal szemben, többek között azt kifogásolták, hogy a Bizottság nem teljesítette az alapvető eljárási követelményeket, azaz a bizottsági indokolás nem tartalmazott részletes nyilatkozatot; nem nyert kellő bizonyítást, hogy az Európai Ügyészség (EPPO) létrehozása többletértéket képvisel a tagállami igazságszolgáltatási rendszerek teljesítményéhez képest; úgy vélték, hogy az EPPO „nemzetek feletti modellje” aránytalanul korlátozná a tagállamoknak a büntetőjog terén meglévő szuverenitását, valamint azt, hogy a létező együttműködési formák, például az OLAF erősítését részesítsék előnyben, illetve az uniós alapok felhasználását érintő megelőző intézkedéseket vezessenek be.

A Bizottság egy hónapon belül benyújtotta az indokolással ellátott vélemények elemzését.⁴ Minden esetben arra a következtetésre jutott, hogy javaslata megfelel a szubszidiaritás elvének. A Bizottság ezért összességében azt állapította meg, hogy nincs szükség a javaslat visszavonására vagy módosítására, és hogy fenntartja a javaslatot. A Bizottság azonban hozzáfűzte, hogy a jogalkotási eljárás során figyelembe fogja venni az indokolással ellátott véleményeket. Az Európai Parlament az Állampolgári, Jogi Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentése alapján nemrégiben első olvasatban elfogadta álláspontját.⁵

2.3. A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) terén folytatott parlamentközi együttműködés elmélyítése

A 2012-ben Varsóban megrendezett, Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciája következtetései nyomán a közös kül- és biztonságpolitikával (KKBP) és a közös biztonság- és védelempolitikával (KBVP) foglalkozó első parlamentközi konferenciára a ciprusi Paphosban került sor. Ekkor döntés született a jövőbeli ülések munkamódszereiről, pl. a küldöttségek méretéről, az Európai Parlamentnek az ülések szervezéséhez történő csatlakozásáról és az ülések gyakoriságáról.

2013-ban sor került a KKBP-vel és a KBVP-vel foglalkozó második és harmadik konferenciára: a március 24–25-én az ír *Houses of the Oireachtas* által megrendezett dublini konferencia a konfliktusmegelőzésre, az Afrika szarván alkalmazandó átfogó hozzáállásra és a közel-keleti békefolyamatra helyezte a hangsúlyt, a szeptember 4–6-án a litván *Seimas* által szervezett vilniusi konferencia pedig a keleti partnerséget, és az Európai Tanács védelemről és Szíriáról szóló 2013. decemberi ülését helyezte a középpontba.

³ COM(2013)0534. Az indokolással ellátott vélemények az összes 56 szavazatból 18-at tettek ki, azaz e szavazatok száma meghaladta a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó jogalkotási aktusok tervezete esetén szükséges szavazatküszöböt (az EUMSZ 76. cikke alapján).

⁴ 2013. november 27-i közlemény, COM(2013)0851.

⁵ Az Európai Parlament 2014. február 25-én első olvasatban elfogadott álláspontja az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alkalmazását előíró, a **jogérvényesülés területére vonatkozó** egyes jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéhez történő igazításáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából; P7_TC1-COD(2013)0220.

Az Európai Parlament mindkét konferencia előkészületei során szorosan együttműködött az elnökséget betöltő parlamenttel a konferencia megszervezésében (a program összeállításában és az előadók meghívásában), a következtetések megfogalmazásában, valamint az aktuális eljárási szabályzat felülvizsgálatával kapcsolatos munkában.

Az Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciája által hozott határozatokkal és az első parlamentközi konferencia következtetéseivel összhangban egy eseti felülvizsgálati bizottság jelenleg végzi az említett konferenciákra vonatkozó gyakorlati intézkedések kezdeti felülvizsgálatát azzal a céllal, hogy megfontolásra javaslatokat terjesszen a 2015 tavaszán Rómában megrendezésre kerülő Elnökök Konferenciája elé. Ezen ajánlások lényege abban áll, hogy hozzájáruljanak a jelenlegi eljárási szabályzaton alapuló konferencia fejlesztéséhez, például koncentráltabb viták biztosításához, párhuzamos munkacsoportok kialakításához és rövidebb operatív következtetések megfogalmazásához. Még mindig vannak olyan megvitatott javaslatok, amelyek arra irányulnak, hogy a konferencia teljes értékű parlamenti közgyűléssé alakuljon át. A 2010-ben Stockholmban megrendezett, Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciája következtetéseivel összhangban az Európai Parlament nem támogatja az ilyen irányú változtatásokat.

2.4. Uniós parlamentek a globális kormányzásban

Az elmúlt évtizedekben a kormányok nagy számú nemzetközi szervezetet és informális csoportosulást hoztak létre. E szervek közül sokban a kormányok és képviselőik hoznak döntéseket vagy határozzák meg azokat a követendő szakpolitikai irányokat, amelyek világszerte emberek életére hatnak ki. A globális kormányzást nem lehet csupán a kormányokra és a diplomátákra bízni, be kell vonni a polgárokat és a választott képviselőiket is. A parlamenti képviselőknek szerepet kell kapniuk ebben a folyamatban. Jóllehet az utóbbi időben történt előrelépés, és az említett szervezetek közül több is rendelkezik bizonyos parlamenti dimenzióval, a jelenlegi helyzet még távolról sem kielégítő.

Az Európai Parlamentnek a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős alelnökei – Miguel Angel Martínez és Othmar Karas – éppen ezért szerveztek egy parlamenti fórumot „Uniós parlamentek a globális kormányzásban” címmel. Az eseményre 2014. február 18-án került sor az Európai Parlament brüsszeli épületében. A fórumon 14 ország 16 parlamenti kamarájából 28 nemzeti parlamenti képviselő, 8 európai parlamenti képviselő, valamint az uniós intézmények, nemzetközi szervezetek és nem kormányzati szervezetek képviselői vettek részt.

A konferencia résztvevői élénk vita keretében vitatták meg, hogy a „globális hazai politika” korában milyen szerep jut a parlamenteknek és a demokraciának, milyen tevékenységeket folytatnak az európai parlamentek a multinacionális szervezetekben és a nemzetközi fórumokon, valamint olyan globális kezdeményezéseket és hálózatokat mutattak be, amelyek egybegyűjtik az azonos témával foglalkozó parlamenti képviselőket.⁶

⁶ Az üléssel kapcsolatos összes dokumentum és háttér-információ megtalálható a konferencia honlapján: <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

3. Intézményes parlamenti együttműködés

3.1. Az Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságok Konferenciája (COSAC)

2013-ban a COSAC – az 1989 novemberében Párizsban létrehozott, Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságok Konferenciája – 50. jubileumi plenáris ülését tartotta Vilniusban. A COSAC azért egyedülálló, mert ez az egyetlen olyan parlamentközi fórum, amelyet a Lisszaboni Szerződés (1. jegyzőkönyv) szentesít. A Tanács elnökségét éppen betöltő tagállam nemzeti parlamentje vezető szerepet játszik a COSAC irányának és munkájának meghatározásában. Számára az elnökségi trojka nyújt támogatást, amelynek az Európai Parlament állandó tagja, a szervezeti háttérrel pedig egy kis létszámú titkárság biztosítja, amely az Európai Parlament épületében kap helyet, és amelyet valamelyik nemzeti parlamentből kiküldött tisztviselő („állandó tag”) vezet.

A COSAC 2011. évi lengyel elnöksége óta bevezetett, szélesebb konszenzuson alapuló felfogás tendenciája 2013-ban erősödött meg. Az Európai Parlament az ír és a litván elnökség ideje alatt jelentősen hozzájárult a COSAC munkájához. A dublini és a vilniusi plenáris ülésen számos európai parlamenti képviselő aktív szerepet töltött be. Az ír Oireachtas és a litván Seimas négy európai parlamenti képviselőt hívott meg vezérszónoknak a XLIX. és az L. COSAC plenáris ülésre, egy európai parlamenti képviselőt pedig első válaszódnak. Beszédek és a résztvevők kérdéseire adott válaszaik hozzájárultak ahhoz, hogy valódi európai és parlamentközi vita alakuljon ki olyan témákról, mint például a fejlesztési politika, a 2014. évi európai választások, az Unión belüli demokratikus legitimitás, az Európa 2020 stratégia végrehajtása, valamint a bővítés és a szomszédságpolitika. Ezen kívül a dublini és a vilniusi európai parlamenti küldöttségekbe számos európai parlamenti szakbizottság tagjait is delegálták, ami lehetővé tette, hogy a program témáiban szakértő európai parlamenti képviselők kifejthessék nézeteiket.

Azt is megelégedéssel jegyezhetjük meg, hogy más parlamentek is készséggel részt vettek a megbeszéléseken és hozzájárultak ahhoz, hogy a COSAC keretében élénk vitákra kerüljön sor. A COSAC ülések vitáinak parlamentközi jellegét egyértelműen erősítette a vezérszónokok nemzeti parlamentekből és Európai Parlamentből való meghívása. Ezen túlmenően a parlamentközi eszmecsere újabb aspektussal gazdagította az, hogy az Európai Parlament korábbi elnöke, Pat Cox meghívást kapott Vilniusba, ahol határozott tanúságot tett az Európai Parlament parlamenti diplomáciája mellett, amelyet az ukrajnai küldetésével példázott.

Mindkét elnökségi parlament sikeres erőfeszítéseket tett arra, hogy megújítsa és felfrissítse a COSAC ülések formáját többek között azáltal, hogy bevezette a munkacsoportokon belüli vitákat, fórumot biztosított a kisebbségi csoportokat képviselő fiatal állampolgárok számára és ebédidőben (sokak részvételével megtartott és élénk) informális üléseket szerveztek a szelektív uniós ellenőrzéssel kapcsolatos parlamenti gyakorlatokról és a nemzeti parlamentek által az uniós döntéshozatal kialakításában és ellenőrzésében játszott szerepről. A rendes COSAC ülésen kívül a litván elnökség számos kapcsolódó eseményt szervezett, például a „Balti-tengeri Parlamenti Fórumot” és a legelső „COSAC női fórumot”, amely a jövőben még tovább fejleszthető, követendő irány lehet.

A COSAC plenáris üléseit hagyományosan a fő képviselőcsoportok ülései előzik meg, amelyek elnöki vagy társelnöki tisztségeit az európai parlamenti küldöttség társelnökei töltik be. A litván elnökség első alkalommal arra kérte a COSAC nemzeti parlamenti képviselőit,

hogy regisztráljanak az ülésre, megadva politikai hovatartozásukat is, ami megkönnyítette a frakcióülések megszervezését és a részvétel tekintetében jelentős növekedést idézett elő. Az L. COSAC ülés jegyzőkönyve tüntette fel első alkalommal a felszólalók politikai hovatartozását, ezáltal hozzájárult a COSAC politikai jellegének hangsúlyozásához.

A COSAC ülései során és a 2013. évi féléves jelentésekben nyilvánvalóvá vált, hogy számos nemzeti parlamentet nyugtalanítja az, hogy nincsen kellőképpen bevonva az európai ügyekbe, többek között nem rendelkezik megfelelő ellenőrzési hatáskörrel kormánya felett. Ezek a parlamentek nyomást gyakorolnak annak érdekében, hogy az európai döntéshozatali eljárásban – különösen a jogalkotási folyamatban – nagyobb mértékben vehessenek részt, ha másképp nem lehetséges, akár a Szerződés módosítása révén. Következésképpen az európai parlamenti küldöttségnek, amely egy uniós intézményt képvisel, időről időre hangsúlyoznia kellett, hogy az uniós Szerződéseket tiszteletben kell tartani. Az észrevételek és a következtetések elfogadásakor arra is emlékeztetnie kellett a nemzeti parlamenteket, hogy az Európai Parlament is tagja a COSAC-nak, és ennél fogva az elfogadott szövegeknek tiszteletben kell tartaniuk az Európai Parlament, mint uniós intézmény szerepét és kiváltságait. Amennyiben ez nem járt sikerrel, az európai parlament küldöttségének el kellett határolódnia a meghozott határozatoktól, hangsúlyozva, hogy elutasította „a javaslatoknak az észrevételben foglalt olyan értelmezését, amely ellentétes a Szerződés szövegével vagy szellemével, valamint sérti a nemzeti és európai parlamenti intézmények közötti jelenlegi egyensúlyt”.

3.2. Az Európai Uniós Parlamentek Elnökeinek Konferenciája (EUSC)

Az EUSC a parlamentközi együttműködés irányító testülete, amely minden év tavaszán ülésezik az előző év második félévében a Tanács soros elnökségét betöltő országban. Az EUSC ülése előtt a részt vevő országok parlamenti főtitkárai előkészítő ülést tartanak.⁷

A 2013. április 21–23-án Nicosiában Martin Schulz elnök aktív részvételével megtartott, Európai Uniós Parlamentek Elnökeinek Konferenciája megállapodásra jutott a TSCG 13. cikke végrehajtásának módozatairól (→ 2.1.).

Az uniós nemzeti parlamentek és az Európai Parlament által a demokrácia és az emberi jogok harmadik országokban történő megerősítésében játszott szerep megvitatása során a parlamenti elnökök hangsúlyozták, hogy az egyenrangú partnerség és segítségnyújtás elősegítheti a jól működő parlamentek kialakulását, amelyeket a kölcsönös és viszonyos tisztelet, egyenlő és tényleges képviselő, átláthatóság, elszámoltathatóság és hatékonyság jellemez nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt. A parlamenti elnökök arra ösztönözték a nemzeti parlamenteket és az Európai Parlamentet, hogy folytassák tevékenységeiket ezen a területen, többek között a technikai segítségnyújtási, csere- és ikerintézményi programokat.

A parlamenti elnökök azt is megvitatatták, hogy a polgárokat hogyan lehet közelebb hozni az Európai Unióhoz, és arra jutottak, hogy a parlamenteknek (nemzeti és parlamentközi szinten egyaránt) elő kell mozdítaniuk az uniós ügyekről szóló vitákat, valamint a parlamentközi együttműködésnek magában kell foglalnia az azzal kapcsolatos információcserét, hogy további ösztönzést kell biztosítani ahhoz, hogy a polgárok tájékoztatást kapjanak a saját jogaikról és általában az uniós témákról. Külön hangsúlyozták, hogy bátorítani kell a

⁷ Az EUSC-vel és a főtitkárok előkészítő üléseivel kapcsolatos valamennyi dokumentum elérhető az IPEX honlapján: www.ipex.eu

polgárokat választójoguk gyakorlására, továbbá kiemelték, hogy biztosítani kell, hogy a polgárok számára elég egyértelmű legyen az uniós szinten hozott döntések jelentősége és az életükre gyakorolt hatása, hogy ezzel is előmozdítsák a polgárok európai parlamenti választásokon való részvételét.

Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a megszorítások idején mit tehetnek a parlamentek a társadalmi kohézió megerősítése érdekében, a parlamenti elnökök kiemelték, hogy az európai uniós parlamenteknek biztosítania kell, hogy az európai szemeszter végrehajtása a demokratikus elszámoltathatóság elvének tiszteletben tartása mellett demokratikus és átlátható legyen. A parlamenteknek ezen túlmenően közelről részt kell venniük a nemzeti szintű erőteljesebb gazdasági és társadalmi reformok keretében kialakításában és azok végrehajtásában.

A parlamenti elnökök üdvözölték továbbá, hogy egyre nagyobb erőfeszítéseket tesznek és egyre több eszközt mozgósítanak annak érdekében, hogy az IPEX váljon az uniós parlamentek és az európai intézmények közötti, uniós kérdésekkel kapcsolatos információcsere fő platformjává (lásd a 6.1. pontot). Támogatták azt a javaslatot, hogy az IPEX-nek – a parlamenti elnökök konferenciája számára kialakított, meglévő honlap mellett – helyet kell adnia a további parlamenti konferenciák dokumentumainak (lásd a 2.1. és a 2.3. pontot).

3.3. Kapcsolatok az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésével (ETPK)

Az Európai Parlament és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése között 2007-ben aláírt megállapodás arra kötelezte a két intézményt, hogy az együttműködés javítására és a tevékenységek összehangolására törekedjenek. Ennek megfelelően mindkét intézmény módosította saját eljárási szabályzatát, amely külön hangsúlyt helyez a két fél illetékes bizottságai közötti eredményes munkakapcsolatokra. Az EP Elnökök Értekezlete is rendszeres eszmecserét folytatott az EPTK elnöki bizottságával annak érdekében, hogy megvizsgálják a kapcsolatok aktuális helyzetét és a fejlesztési területeket. Az európai parlamenti bizottságok és az EPTK képviselőiből álló, úgynevezett közös informális testület eljárást fogadott el arra vonatkozóan, hogy az Európai Parlament részt vegyen a bírának az Emberi jogok Európai Bíróságához történő kinevezésében.

Több alkalommal is megállapítást nyert azonban, hogy a megállapodások és a nyilatkozatok szelleme túl ritkán nyilvánult meg konkrét intézkedésben. Az alapvető jogok betartásának nyomon követése különösen magában rejti annak kockázatát, hogy párhuzamos struktúrák és normák alakulnak ki az Európai Parlamentben és a közgyűlésben. Végeredményben az Európai Uniónak az emberi jogok európai egyezményéhez történő csatlakozása óriási lehetőséget kínál arra, hogy el lehessen kerülni egy kontraproduktív verseny elmélyülésének veszélyét.

Az uniós Miniszterek Tanácsán belüli véleménykülönbségek még tovább késleltették az Európai Unió emberi jogok európai egyezményéhez történő csatlakozását. A csatlakozás remélhetőleg 2014-ben meg fog valósulni. Ha így történik, lehetőség nyílik majd arra, hogy az Európai Parlament és az Európa Tanács között szorosabb együttműködés jöjjön létre politikai és adminisztratív szinten is. Az Elnökök Értekezletének a parlamenti közgyűlés képviselőcsoportjainak elnöki bizottságával 2014. január 9-én közösen tartott ülése kiemelte, hogy a közös érdekű ügyekben javítani kell a két intézmény kiegészítő jellegét és a közöttük lévő szinergiákat. A Parlamenti Közgyűlés 2014. téli ülésén elmondott beszédében Schulz elnök a mélyebb és tartósabb együttműködés mellett szólalt fel, különösen a választási megfigyelés területén.

4. Parlamentközi ülések

4.1. Parlamentközi ülések – szakértők közötti koncentráltabb eszmecsere

Az elmúlt években a parlamentközi ülések három fő formája alakult ki, hogy fórumot biztosítsanak a választott témákkal kapcsolatos információk és nézetek cseréjéhez. A parlamentközi bizottsági ülések megszervezésére egy vagy több európai parlamenti szakbizottság kezdeményezésére, a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős igazgatóság segítségével kerül sor. Ezen üléseken az európai parlamenti szakbizottságok és a nemzeti parlamentek megfelelő bizottságainak tagjai találkoznak. Ezeket az üléseket nem szabad összekeverni a közös bizottsági ülésekkel vagy a közös parlamenti ülésekkel, amelyeket az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsának soros elnökségét betöltő ország parlamentje szervez. A közös parlamenti ülések átfogó politikai témákkal foglalkoznak, míg a közös bizottsági ülések az Európai Parlament szakbizottságai és a nemzeti parlamentek szakbizottságai közötti találkozóokra szolgálnak, és főleg azon politikai területeket ölelik fel, amelyekre a rendes jogalkotási eljárás alapján az EU jogalkotási hatásköre kiterjed.

2013-ban 17 parlamentközi bizottsági ülést és munkaértekezletet szerveztek. Ez rekordszámú parlamentközi bizottsági ülést jelent, ami az Európai Parlament 14 állandó és eseti szakbizottságát érintette. Összesen 374 nemzeti parlamenti képviselő (ezenfelül a nem uniós országokból 9 képviselő) és 396 európai parlamenti képviselő vett részt ezeken az üléseken. Számos témát vitattak meg, többek között *a polgárok szabad mozgását, a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterét* (amelyben a legközvetlenebbül érintett három európai parlamenti szakbizottság egyesítette erőit), *a közös európai adásvételi jogot, az európai védelem jövőjét*. Ezen túlmenően az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság litván partnerbizottságával együtt közös bizottsági ülést tartott *a 21. századi uniós belső energiapiacról*, amely téma a litván elnökség legfontosabb prioritásai közé tartozott. Ezen az ülésen 32 nemzeti parlamenti képviselő (ezenfelül a nem uniós országokból négy képviselő) vett részt.

Az európai parlamenti hét (lásd a 2.1. pontot) mellett a részvétel szempontjából a legsikeresebb parlamentközi ülés a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság parlamentközi bizottsági ülése volt, amely a következő témával foglalkozott: „A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása: a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos helyzet”, amelyen 21 nemzeti parlamentből (26 kamarából) 35 képviselő vett részt, Horvátországot és Norvégiát is beleértve. A sikert azonban nemcsak számokban lehet mérni, mivel az előző évekhez hasonlóan a 2013-ban szervezett ülések közül néhány szándékosan csak az elnökök részvételével zajlott, hogy koncentráltabb vitákra legyen lehetőség.

2012-höz viszonyítva 2013-ban a parlamentközi bizottsági ülések témái tekintetében váltás történt, lekerült a hangsúly az európai parlamenti bizottságok jogalkotási programjával kapcsolatos témákról, és az ülések olyan átfogóbb kérdéseket tárgyaltak, mint például „Szabadon tudnak-e mozogni az uniós polgárok?”, „A politikák fejlesztési célú koherenciája: hogyan tud együttműködni az Európai Parlament a nemzeti parlamentekkel”, „A nők válasza a válságra” és „Az európai védelem jövője”. A konkrét jogalkotási javaslatokkal (pl. a nemeknek a társaságok igazgatótanácsán belüli egyensúlyával, a közös európai adásvételi joggal, az Europollal) foglalkozó üléseket azonban továbbra is tartottak.

2013-ban a parlamentközi bizottsági ülések tekintetében új jellegzetességek kialakulása volt megfigyelhető, például sor került olyan ülésekre, amelyeken a környezettel kapcsolatos uniós jog egyenlő és hatékony alkalmazását, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtását és a kiadások parlamenti ellenőrzését vitatták meg. A gazdasági kormányzásról szóló nyilvános parlamentközi vitával – amely kiegészíti a zárt ajtó mögötti, kormányközi döntéshozatali eljárást – 2013-ban (és 2014-ben) egy másik, újabb sajátosság bontakozott ki. Amennyiben folytatódik ez a tendencia, a jövőben a parlamentközi aréna új formája alakulhat ki, a parlamenti ellenőrzés fóruma, amely annak vizsgálatára szolgál, hogy az uniós jogszabályokat a valóságban hogyan hajtják végre a gyakorlatban, illetve egy olyan fórum jöhet létre, amely európai szinten nyilvánosan vet fel olyan témákat, amelyek esetében a kormányok egyik napról a másikra hoznak döntéseket. Röviden összefoglalva a nagyobb demokratikus elszámoltathatóság és ellenőrzés alapja jöhet létre.

4.2. Kétoldalú látogatások – rugalmas és hatékony rendszer

A kétoldalú látogatások alkalmat adnak arra, hogy a látogatóba érkező parlament/kamara kezdeményezésére kötetlenebb és koncentráltabb párbeszédet lehessen folytatni. Az Európai Parlament logisztikai támogatást nyújt, az épületében üléstermet és tolmácsolást biztosít, valamint fedezi a munkaebédek költségeit.

Az előző évekhez hasonlóan 2013-ban is elég gyakoriak voltak a kétoldalú látogatások, ezen a területen az Egyesült Királyság parlamentje volt a legaktívabb (mindkét ház). Egyértelmű, hogy a kétoldalú látogatásokban rejlő lehetőséget nem sikerült teljes mértékben kihasználni, mivel csupán 19 parlamenti kamara (az Északi Tanácsot is beleértve) vette igénybe parlamentközi együttműködés e fontos formáját. Ez annál is meglepőbb, mivel az ilyen típusú üléseken a nemzeti parlamenti képviselők meghatározhatják saját programjukat és az őket érdeklő témákról eszmecsere folytathatnak az Európai Parlament legfontosabb szereplőivel. 2013-ban a tisztviselők szintjén növekvő számú, 13 kétoldalú látogatásra került sor, amely lehetőséget hét kamara használt ki belső szakképzési célokra. A 2013-ban lezajlott 43 kétoldalú látogatás – amelyeken a nemzeti parlamentekből 124 képviselő és 167 munkatárs vett részt – teljes áttekintése a III. mellékletben található meg.

4.3. Videokonferenciák: előrelépés

A videokonferenciák rengeteg lehetőséget kínálnak a parlamentközi együttműködésre. Az elmúlt néhány évben az Európai Parlament szolgálatai olyan technikai megoldást dolgoztak ki, amely lehetővé teszi kiváló kép- és hangminőségű videokonferenciák megrendezését és többnyelvű tolmácsolás biztosítását.

2013 óta az Európai Parlamentben ez a technológia állandó szolgáltatásként biztosított, hivatalos elindítását számos promóciós tevékenység kísérte. 2013 szeptemberében a nemzeti parlamentek uniós ügyekkel foglalkozó tisztségviselői az Európai Parlament (Brüsszel), a litván parlament (Vilnius) és a portugál parlament (Lisszabon) közötti többnyelvű videokonferencia élő közvetítése során maguk is megbizonyosodhattak arról, mire képes az új technológia. Az Európai Parlament ezenkívül lehetőséget biztosított a nemzeti parlamentek számára, hogy videokonferencia segítségével csatlakozzanak egyik szokásos parlamentközi üléséhez, és erre amikor csak lehetséges a jövőben is törekedni fog.

Gyakorlati okokból az új rendszernek még mindig vannak bizonyos korlátai, például az Európai Parlament e technológiával felszerelt üléstermeinek száma, a részt vevő helyszínek számára a tolmácsoláshoz rendelkezésre bocsátott csatornák száma tekintetében, valamint abban a vonatkozásban, hogy az Európai Parlament épületeiben tolmácsolással együtt hetente legfeljebb hány ilyen videokonferenciát lehet tartani. Azt is fontos még megjegyezni, hogy a nemzeti parlamentekkel csak akkor jöhet létre videokonferencia, ha az adott nemzeti parlament által használt felszerelés teljesíti ugyanazon műszaki előírásokat, mint az Európai Parlament rendszere. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy adminisztratív szinten fontos műszaki tesztet végezni, mielőtt sor kerül az adott nemzeti parlamenttel zajló videokonferencia részletesebb tervezésére.

2013 őszén az Európai Parlament szolgálatai ezért műszaki felmérést kezdeményeztek a nemzeti parlamentek körében a videokonferenciához használt felszerelésükkel kapcsolatos legfrissebb adatok összegyűjtése céljából. 2014 elején az eredmények valamennyi nemzeti parlamenthez eljutottak, ami bizonyára megkönnyíti a jövőbeni videokonferenciák megszervezését.

5. A „korai előrejelző mechanizmus” – a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv

Az uniós jogi szerkezet vonatkozásában az elmúlt években bekövetkezett egyik legfontosabb fejlemény a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv végrehajtása volt. A jegyzőkönyv biztosítja a nemzeti parlamentek számára azt a jogot, hogy megvizsgálják azon uniós jogalkotási aktusok tervezetét, amelyek nem tartoznak az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe, és ellenezzék elfogadásukat, ha megítélésük szerint a szubszidiaritás elve nem érvényesül. A jegyzőkönyv előírja, hogy a kibocsátó intézménynek, rendszerint a Bizottságnak, el kell végeznie a jogalkotási javaslat kötelező felülvizsgálatára vonatkozó eljárást, amennyiben a beérkezett, indokolással ellátott vélemények száma meghaladja a szavazatküszöböt.⁸ A rendelkezések kétféle eljárást írnak elő, közismert néven a „sárga lapos” és a „piros lapos” eljárást (az utóbbi esetben szigorúbbak a kötelezettségek).

A „korai előrejelző mechanizmus” változásokat idézett elő az Európai Parlament munkamódszereiben, ideértve az eljárási szabályzatával kapcsolatos módosításokat is. Ami a nemzeti parlamenteket illeti, ezt a lehetőséget arra használták, hogy ne csak a szubszidiaritás elvével kapcsolatos vonatkozásokat vizsgálják meg, hanem egy sor más kérdést is, többek között a jogalkotási javaslatok tartalmát is. Ezt tükrözi az a tény, hogy a jegyzőkönyv hatálybalépésétől 2013. december végéig (a nemzeti parlamentekhez vizsgálat céljából benyújtott összesen 439 jogalkotási aktussal kapcsolatban) a nemzeti parlamentektől érkezett 1546 beadvány között csupán 276 indokolással ellátott vélemény van, azaz olyan beadvány, amely a jogalkotási aktus elfogadását a szubszidiaritás elvének állítólagos megsértése miatt ellenzi. A többi 1270 az úgynevezett „észrevételek” körébe tartozik, és mindenféle más kérdéssel foglalkozik.

Ami konkrétan 2013-at illeti, a parlamenti ellenőrzésre benyújtott 115 jogalkotásiaktus-tervezettel kapcsolatban 87, indokolással ellátott véleményt küldtek. A nemzeti parlamentek további 226 észrevételt küldtek. Ehhez képest 2012-ben 71, indokolással ellátott véleményt és 221 észrevételt nyújtottak be a 2. jegyzőkönyv hatálya alá tartozó 79 jogalkotásiaktus-tervezettel kapcsolatban. Viszonylag tehát kissé csökkenő tendencia figyelhető meg a két év

⁸ A nemzeti parlamentek szavazatának egyharmada, illetve bel- és igazságügyhöz kapcsolódó témák esetében a szavazatok egynegyede a javaslat ellen van.

viszonylatában annak ellenére, hogy 2013-ban az indokolással ellátott vélemények és az észrevételek abszolút száma egyaránt magasabb, mint 2012-ben.

6. Az információcsere és a hálózatépítés eszközei

6.1. Európai uniós parlamentközi információcsere – IPEX

Az európai uniós parlamentközi információcsere platformja (IPEX) a 2000-ben Rómában megrendezett, Európai Uniós Parlamentek Elnökeinek Konferenciája javaslatára jött létre, életbe léptetésére pedig az európai uniós parlamenti elnökök 2006. évi koppenhágai konferenciáján került sor. Azóta az Unió nemzeti parlamentjei, az Európai Parlament, valamint a tagjelölt országok is töltöttek fel uniós ügyekkel kapcsolatos információkat. A Lisszaboni Szerződés 2009. decemberi hatálybalépést követően, 2011. július 1-jén az új kihívásoknak megfelelően megújult az IPEX honlapja.

2013 folyamán az IPEX új funkciókkal bővült: az EUSC oldalán két új aloldal jött létre az Európai Uniós Parlamentek Elnökeinek Konferenciája által a 2012. évi varsói és 2013. évi nicosiai ülésén bevezetett új parlamentközi konferenciákkal kapcsolatos összes dokumentum archiválása céljából.

Az elmúlt két évben az IPEX átalakult, hogy az Európai Bizottság új kommunikációs platformján, az eTrustEx-en keresztül dokumentumokat szerezhessen be. Ez az új platform 2013. augusztus végén vált teljesen működőképpé, és az IPEX a nemzeti parlamentekkel együtt az elsők között kapott kézhez olyan dokumentumokat, amelyeket az Európai Bizottság ezen az új és biztonságos kommunikációs csatornán keresztül küldött. 2013. októberben az Európai Bizottság teljesítette az IPEX arra irányuló kérését, hogy megkaphassa mindazon dokumentumokat, amelyeket korábban kizárólag a Tanácsnak küldtek meg; ennek következtében az Európai Parlament most már szintén közvetlenül megkapja ezeket a dokumentumokat. Az IPEX Horvátországot is felvette a részt vevő parlamentek közé, és az ország 2013. július 1-jei csatlakozásával a horvát a 24. navigációs nyelv lett.

Amikor 2013. október végén a nemzeti parlamentek indokolással ellátott véleményei nyomán elindult a második „sárga lapos” eljárás, erről gyorsan értesülni lehetett, annak is köszönhetően, hogy a nemzeti parlamentek által kiadott, indokolással ellátott véleményeket időben feltöltötték az IPEX-re. Ehhez még az a tényező is hozzájárult, hogy rendelkezésre állt a vonatkozó dokumentumok angol fordítása. Ez egyre inkább általánosan jellemzővé válik.

2013-ban a weboldal „HÍREK” része alatt megnövekedett az uniós ügyekkel kapcsolatos eseményekről és témákról szóló, a nemzeti parlamentek által közzétett hírek száma, ami elősegíti a nem kizárólag a parlamenti ellenőrzéshez kapcsolódó információk cseréjét.

6.2. Európai Parlamenti Kutatási és Dokumentációs Központ – ECPRD

2013-ban az Európai Parlament és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által közösen működtetett ECPRD 53 országból 65 parlamenti kamarát és európai intézményt foglalt magában (beleértve az uniós tagállamok 41 parlamentjét/kamaráját). 119 kapcsolattartó és kapcsolattartó-helyettes képviseli saját parlamentjét a hálózatban és vesz részt az ECPRD fő tevékenységeiben, azaz az információk és a bevált gyakorlatok intenzív cseréjében.

Kétszázötvennégy lekérést intéztek a hálózathoz, amelyekre 6328 válasz érkezett, mindkét szám kevesebb, mint 2012-ben. Ez a csökkenés nagy valószínűséggel azzal magyarázható, hogy a legtöbb lekérést benyújtó intézmény, a német *Bundestag* választásokat tartott és így nem terjesztette elő a megszokott mennyiségű lekérést.

Az Európai Parlament 33 esetben adott választ, kevesebbszer, mint más parlamentek, mivel csak a parlamenti gyakorlattal és eljárásokkal kapcsolatos lekérésekre reagál. Ennél lényegesebb, hogy az Európai Parlament kihasználta azt, hogy tagsággal rendelkezik a hálózatban, és 2013-ban a különböző részlegeinek felkérésére nyolc lekérést nyújtott be. Két lekérés a közelgő európai választásokhoz kapcsolódott és az európai parlamenti képviselők mandátumának lejártára vonatkozó konkrét ügyeket érintett. Egy másik lekérés adatokat szolgáltatott az európai női parlamenti képviselők nevére vonatkozóan és lényegesen hozzájárult a „Nők a parlamentekben – Globális fórum» (WIP) 2013. évi éves csúcstalálkozójának» megszervezéséhez, amelyet 2013 novemberében tartottak az Európai Parlamentben. A többi lekérés, például az utazási irodákkal kapcsolatos és a parlamentek külkapcsolatait érintő lekérés az európai parlamenti adminisztráció folyamatban lévő projektjeire vonatkozó összehasonlító adatok gyűjtésére irányult. Az Európai Parlament ismét jelentős pénzüsségeket fordított az ECPRD honlap tökéletesítésére és továbbfejlesztésére.

Az elmúlt évek eredményei és teljesítményei azt bizonyítják, hogy az ECPRD a parlamenti adminisztráció szintjén a parlamentközi együttműködés valódi sikertörténete lett. A hálózaton keresztül szolgáltatott információk máshol aligha találhatók meg. A szemináriumok teret biztosítanak a parlamenti szakértők számára, akik általában elég nehezen tudnak találkozni kollégáikkal, hogy a bevált gyakorlatokról eszmecsere folytassanak. Az ECPRD mintája inspirációs forrást jelent a világ, különösen Afrika és Latin-Amerika hasonló projektjei számára.

7. A 2009–2014-es időszakban a parlamentközi kapcsolatokat érintő tendenciák

Az elmúlt öt évben az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatok alakulását – hozzáidomulva a nemzetközi gazdasági és pénzügyi válság közepette kialakult környezethez – a Lisszaboni Szerződés által hozott intézményi és jogi változások (például az Európai Unió hatásköreinek kiterjesztése) határozták meg. A válságról különösen elmondható, hogy uniós szinten lényeges új jogi és egyéb fejleményeket idézett elő, melyek közül számos azonban komoly kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogy milyen mértékű védelemben részesülnek a parlamentarizmus szempontjából lényeges elvek, így az elszámoltathatóság és az átláthatóság. Konkrétan a végrehajtó szervek kezdeményezésére uniós szinten létrehozott új mechanizmusok (például az Európai Stabilitási Mechanizmus) nagymértékben marginalizálják a parlamentek – köztük az Európai Parlament – szerepét.

Ebben a környezetben gyakran feszültségek alakulnak ki a nemzeti parlamentek és az uniós szervek – például az Európai Parlament – között, mivel számos nemzeti parlamentet (bár nem mindegyiket) kifejezetten nyugtalanítja a nép demokratikus akaratának kifejezőjeként meglévő hagyományos szerepének vélt elvesztése. E kedvezőtlen gazdasági, társadalmi és politikai háttér azonban nem akadályozta a parlamentközi kapcsolatokat azzal a céllal való továbbfejlesztését, hogy reagáljanak a régi és az új kihívásokra, megerősítsék az egyes parlamentek – és együtt, az összes parlament – azon képességét, hogy a végrehajtó hatalmat elszámoltathassák intézkedéseikért, növeljék az átláthatóságot, előmozdítsák a párbeszédet és a bevált gyakorlatokat, valamint a nézeteltérések rendezésére törekedjenek. E tekintetben legalább hét tendencia azonosítható, amelyeket az alábbiakban részletezünk.

Az első tendencia a nemzeti parlamentek uniós intézményi felépítésen belüli fokozott formális részvételével kapcsolatos. Az EUSZ 12. cikke egyértelműen kimondja, hogy a nemzeti parlamentek tevékenyen hozzájárulnak az Unió jó működéséhez. Ezt az elvet a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv támasztja alá, amely felhatalmazza a nemzeti parlamenteket, hogy ellenőrzésnek vessék alá az Unió kizárólagos hatáskörén kívül eső uniós jogszabálytervezeteket. De annak ellenére, hogy a jegyzőkönyv megnyitotta az utat a nemzeti parlamentek számára ahhoz, hogy a szubszidiaritás elvén túlmutató ügyekben vitába bocsátkozzanak az uniós szervekkel⁹, bírálatok is érték. A bírálók elsősorban nem tartják elégségesnek a parlamenti vizsgálat tekintetében a jegyzőkönyv által előírt nyolchetes időtartamot, és szerintük a Bizottság túlságosan általános válaszokat ad, és azokat is hosszú késedelemmel küldi meg. Azt is bírálták, hogy a nemzeti parlamentek ez idáig csak két alkalommal végeztek kötelező felülvizsgálatot („sárga lapos eljárás”) a jegyzőkönyv alapján.

Ebből az a következtetés vonható le, hogy az erőfeszítések ellenére a nemzeti parlamenteknek eddig nem sikerült hatékony együttműködési formákat kialakítaniuk egymás között a 2. jegyzőkönyv vonatkozásában (sem a COSAC, sem pedig informális találkozó keretében vagy európai parlamenti képviselők közti fokozott informális koordinációs erőfeszítések eredményeként). A sárga lapok alacsony száma azonban annak bizonyítékaként is értelmezhető, hogy az Európai Bizottság rendkívül szigorúan tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét. A sárga lapok alacsony számának harmadik lehetséges magyarázata az, hogy a parlamentek nem feltétlenül vallanak azonos nézeteket egy adott javasolt jogalkotási intézkedés tekintetében. Különösen érdemes megjegyezni, hogy még egyazon parlament két háza is eltérő véleményen lehet azzal kapcsolatban, hogy egy javaslat megfelel-e a szubszidiaritás elvének. Az Európai Parlament a maga részéről eddig elsősorban elemző álláspontot vett fel, tekintve hogy a jegyzőkönyv végrehajtása elsősorban az Európai Bizottságot érinti, amely jellemzően a javaslatokat kibocsátó intézmény. A Parlament 2014. február 4-i plenáris ülésén elfogadott állásfoglalása azonban kifejezetten foglalkozik a szubszidiaritás kérdésével és ismételten megfogalmazza a jegyzőkönyv működésével kapcsolatban hangoztatott legfőbb bírálatokat.¹⁰

A parlamentközi kapcsolatok terén az elmúlt öt évben megfigyelhető második tendencia az volt, hogy a parlamentközi „konferenciákról” az Európai Unió Parlamentek Elnökeinek Konferenciája (EUSC) keretében meghozott politikai megállapodással döntenek. Figyelemre méltó példa a közös kül- és biztonságpolitikával, illetve a közös biztonság- és védelempolitikával (KKBP/KBVP) foglalkozó konferencia, amelyet az EUSC a 2012. áprilisi varsói ülésén hozott létre. Megfigyelők szerint a KKBP-vel és a KBVP-vel foglalkozó parlamentközi konferencia egyre inkább az EU kül-, biztonság- és védelempolitikai ellenőrzésének parlamentközi platformjává válik, elkerülve új struktúrák vagy közgyűlések létrehozását. Ez a konferencia, amelyen rendszeresen több mint 100 nemzeti parlamenti képviselő és egy 16 fős, európai parlamenti képviselőkből álló küldöttség vesz részt, egyedülálló lehetőséget nyújt a parlamentközi vitához az EU kül- és biztonságpolitikai főképviselőjével/a Bizottság alelnökével az EU legfontosabb külpolitikai kérdéseiről. Az EUSC legutóbb, 2013 áprilisában Nicosiában megállapodásra jutott a gazdasági és monetáris

⁹ Ez abból adódik, hogy a 2. jegyzőkönyv hatálya alá tartozó jogalkotásiaktus-tervezetekkel kapcsolatban a nemzeti parlamentek által írásban előterjesztett beadványok csaknem 80%-a nem kérdőjelezi meg azok érvényességét a szubszidiaritás elve tekintetében.

¹⁰ Az Európai Parlament 2014. február 4-i állásfoglalása az uniós szabályozás célravezetőségéről, a szubszidiaritásról és az arányosságról – a jogalkotás minőségének javítása 2011-ben – 19. jelentés (2013/2077(INI)), 21–30. pont.

unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 13. cikkén alapuló konferencia szervezése tekintetében irányadó általános elvek létrehozásáról. Mindkét esetben az EUSC segítségével létrehozott parlamentközi fórumok tükrözik egyrészt a hagyományosan nemzeti szinten szabályozott kérdések kapcsán uniós szinten kibővített tevékenységeket, másrészt a parlamentek azon fontos szempontját, hogy részt vegyenek az általában véve a végrehajtó hatalom hatáskörébe tartozó tevékenységekkel kapcsolatos elszámoltathatóságban, illetve az e tevékenységek feletti ellenőrzés gyakorlásában.

A harmadik tendencia a parlamentközi együttműködésnek a Szerződések általi előírása. Ez nyilvánvaló EUMSZ 88. cikkéből, amely az Europol ellenőrzéséről szól. Mindez ellentétes a hagyományos helyzettel, amikor is a parlamentközi ülések elsősorban jogszabályi kereteken kívül kerültek megszervezésre, a COSAC kivételével, amelyről a Szerződéshez csatolt 1. jegyzőkönyv 10. cikke rendelkezik. Szintén érdemes megjegyezni, hogy a parlamentközi együttműködés ezen eszközei állandóbb, szabályosabb struktúrát képviselnek, és sok esetben szükségessé teszik, hogy a különböző parlamentek eszmecserét folytassanak hatályukról és módozataikról. Az Europol feletti parlamenti ellenőrzésről szóló rendelet rendes jogalkotási eljárás keretében történő elfogadásáról az EUMSZ 88. cikke kifejezetten rendelkezik. A 2010-ben, Stockholmban megrendezett, Európai Uniói Parlamentek Elnökeinek Konferenciáján és a 2011. évi brüsszeli konferencián az elnökök egyetértettek abban, hogy szükség van az Europol olyan parlamentközi szervén keresztüli ellenőrzésére, amely a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament rendszeresen ülésező képviselőiből áll. Az Európai Parlament Állampolgári Jogi Bizottságát (LIBE) ekkor megbízták a feladattal, hogy a nemzeti parlamentek illetékes bizottságaival szervezzen rendszeres üléseket az Europol témájában. Ennek megfelelően 2010 óta a LIBE bizottság évente parlamentközi üléseket szervez – a legutóbbi ülésre 2013. november 14-én került sor, témája pedig az Europol tevékenységeinek parlamenti ellenőrzése volt. A Parlament és a Tanács jelenleg – a Parlament első olvasatbeli álláspontjának 2014. február 25-i elfogadását követően – tárgyalásokat folytat erről a kérdéssel és az Europol-javaslat egyéb rendelkezéseiről. A Tanáccsal való megállapodástól függően érdemes megjegyezni, hogy ez az első olyan terület, ahol a parlamentközi együttműködést uniós jogszabállyal szabályozzák. Az EUSC e területeken való erőteljes részvétele azt is jelzi, hogy ez a szerv továbbra is fontos fóruma lesz az olyan kérdésekről folytatott vitáknak, mint például a demokratikus elszámoltathatóság és kormányzás, és katalizátora lesz a parlamentközi kapcsolatok jövőbeni alakulásának. A 2014. áprilisában, Vilniusban tartott ülésen az EUSC ismét „a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben folytatott parlamentközi együttműködésről” tanácskozott, amelynek során az EUSC kinyilvánította azon óhaját, hogy részt vehessen az Europol parlamenti ellenőrzésében és az Eurojust tevékenységeinek értékelésében.

A negyedik tendencia azzal kapcsolatos, hogy a parlamentközi együttműködés egyes formái kezdik elveszíteni jelentőségüket. Konkrétan az együttes parlamenti ülések és a közös bizottsági ülések száma egyaránt nagymértékben visszaesett, mégpedig olyannyira, hogy 2012 óta nem került sor együttes parlamenti ülésre (ahhoz képest, hogy korábban évi két alkalommal szerveztek ilyen üléseket). Ez a tendencia részben bizonyos jelentős szervezési nehézségeket tükröz, amelyek csökkentik az ilyen együttműködési formák iránti kedvet, részben pedig azt a tényt tükrözi, hogy – különösen az együttes parlamenti ülések – korlátozott közvetlen hatással bírnak a folyamatban lévő parlamenti tevékenységre és inkább általánosabb viták lefolytatására alkalmasak¹¹.

¹¹ Emlékeztetőül: az együttes parlamenti üléseket az európai alkotmánytervezet elutasítása nyomán hozták létre az európai integrációról folytatott vita felélénkítése érdekében.

Az ötödik – és az előbbihez kifejezetten kapcsolódó – tendencia, hogy a parlamentközi kapcsolatok egyes meglévő fórumainak el kell gondolkodniuk a jövőjükéről. A COSAC is egy olyan szerv, amely e tekintetben figyelemre méltó példaként említhető. 2013 őszén a COSAC 50. féléves ülését ünnepelte. Míg a COSAC eljárási szabályzat szerinti szerepe az, hogy „biztosítsa az információcserét és a bevált gyakorlatok megosztását az Európai Unió parlamenti között, különösen a parlamenti ellenőrzés gyakorlati kérdéseivel kapcsolatban”¹², az elmúlt öt évben a COSAC ülésein folytatott megbeszéléseken a nemzeti és az európai vezetők voltak túlsúlyban. Közülük került ki a vezérszónokok mintegy 60%-a. Ezzel szemben a felszólalók kevesebb mint 30%-a képviselte a parlamenti szférát.¹³ A svéd és a litván elnökség közötti időszakban (2009 és 2013 között) megtartott kilenc COSAC-ülés mindegyikét figyelembe véve mindössze a viták 16%-a volt tisztán parlamentközi témájú, míg a viták 63%-a esetében a kijelölt vezérszónokok (európai vagy nemzeti) vezetők közül kerültek ki, a parlamenti képviselők bevonása nélkül. Felmerül tehát a kérdés, hogy – az Európai Parlament kívánalmainak megfelelően – vajon továbbra is a parlamentek közötti információcsere és a bevált gyakorlatok megosztása áll-e a COSAC közelmúltbeli eljárásainak középpontjában. Úgy tűnik azonban, hogy számos nemzeti parlament számára az Európai Unió vezetőivel folytatott párbeszéd a COSAC tevékenységeinek lényeges részét képezi.

A szakbizottságok európai parlamenti képviselőinek COSAC-ban való részvétele nem oldotta meg az alapösszetételéből adódó alapvető problémát, lévén az az uniós ügyekkel foglalkozó parlamenti bizottságok tagjainak szakértői megközelítést alkalmazó konferenciája, akik észrevételeikben a(z) (egy, szak-) politikák helyett inkább az intézményi kérdésekre helyezik a hangsúlyt. Ugyanígy az is megfigyelhető, hogy az európai parlamenti képviselők és a nemzeti parlamenti képviselők közötti szakpolitikai vitákra jellemző módon a COSAC keretén kívül kerül sor. A fentiekre tekintettel az a tendencia is megfigyelhető, hogy a – legalább a jogalkotási intézkedés fontos konkrét területeiről szóló – viták parlamentközi szférájának megteremtésére irányuló törekvés jelenleg nem a COSAC segítségével, hanem inkább külön szakfórumokon belül valósul meg.

Az előző két tendenciával szemben a hatodik tendencia azt jelzi, hogy a számok tekintetében néhány egyéb együttműködési forma növekedést mutat és egyre nagyobb jelentőségre tesz szert. Konkrétan a nemzeti parlamentekkel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozó európai parlamenti irányítócsoport ajánlásaival összhangban a parlamentközi bizottsági ülések száma folyamatosan növekszik.¹⁴ 2009 óta számos témában összesen 60 parlamentközi bizottsági ülés megszervezésére került sor. Ezen túlmenően – szintén az irányítócsoport ajánlásaival összhangban – a bizottságok most már hat hónappal a kitűzött parlamentközi bizottsági ülések előtt észrevételeket tehetnek, és javaslataikat jóváhagyás céljából először a bizottsági elnökök konferenciájának küldik meg, majd végül az Elnökök Értekezletének.¹⁵ Ezt követően közzéteszik és valamennyi nemzeti parlamenthez eljuttatják az összes parlamentközi eseményt felsoroló naptárt. A tervezett parlamentközi bizottsági ülésekkel kapcsolatos

¹² A COSAC eljárási szabályzata, 5.2. pont.

¹³ Az Európai Bizottság 21 tagja, ideértve Barroso elnököt (két alkalommal) és Šefčovič alelnököt (tíz alkalommal), az Európai Tanács elnöke, Herman Van Rompuy (egyszer), a bosznia-hercegovinai főképviselet (egyszer), uniós tisztségviselők (két fő) és hat miniszterelnök, 18 nemzeti miniszter és 1 nemzeti tisztségviselő; 10 aktív európai parlamenti képviselő és az Európai Parlament két korábbi elnöke, valamint a nemzeti parlamentek részéről 11 aktív képviselő. Felszólalt ezenkívül három fiatal állampolgár; egyetemek, intézetek, alapítványok képviseletében öt személy és két üzletember (összesen 10 felszólaló – 12%).

¹⁴ A nemzeti parlamentekkel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozó irányítócsoport: „Ajánlások az Elnökök Értekezlete számára”, 3. ajánlás.

¹⁵ Ugyanott, 1. ajánlás.

előzetes mérlegelés és jóváhagyás egész folyamata a parlamentközi tevékenységek közötti jobb összhang megteremtését és az átfedések elkerülését szolgálja. E célból a naptár az elnökségi parlament parlamentközi tevékenységeit is tartalmazza.¹⁶ Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a parlamentközi bizottsági ülések tekintetében jelentős eltérések vannak az európai parlamenti bizottságok között. Míg egyes bizottságok például évente egy vagy több parlamentközi bizottsági ülést is szerveznek, mások az elmúlt öt évben egyet sem rendeztek. Sőt, annak ellenére, hogy általánosságban előszeretettel viseltetnek a parlamentközi bizottsági ülések iránt, az ilyen ülésekkel kapcsolatos kérdőívek és belső felmérések adataiból arra lehet következtetni, hogy a forma, a lényeg és az időzítés tekintetében folyamatos egyeztetésre van szükség.

Könnyen lehet például, hogy a parlamentközi bizottsági ülések vonatkozásában eddig alkalmazott „egyenmegoldás” már nem szolgálja a legjobban az egyes bizottságok érdekeit. Ebből a szempontból az elmúlt néhány évben figyelemre méltó fejlemény volt az olyan ülések szervezése, amelyeken csak az elnökök vesznek részt. Egyes bizottságok, például a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Külügyi Bizottság, a koncentráltabb viták érdekében szerveznek ilyen üléseket. Nyilvánvalónak tűnik, hogy az egyes szervezőbizottságok igényeinek és céljainak megfelelően a jövőbeni parlamentközi bizottsági ülések formáját diverzifikáltabbá kell tenni.

Az utolsó megfigyelhető tendencia azzal kapcsolatos, hogy a technológia egyre lényegesebb szerepet játszik a parlamentközi kapcsolatokban. A parlamentközi ülések megrendezésének eszközeül szolgáló videokonferenciák például fokozatosan teret nyernek, mivel a költségek és az utazásra fordított idő tekintetében jelentős előnyöket kínálnak. Ezen túlmenően az IPEX teljesen átalakult és most már az Unió mind a 24 hivatalos nyelvén elérhető, megbízható, aktuális platformot biztosítva az információcseréhez. Nyilvánvaló, hogy a technológia összekapcsolódik a parlamentközi kapcsolatok hagyományos és új eszközeivel, többek között az olyan fórumok vonatkozásában, mint az Európai Unió Parlament Elnökeinek Konferenciája, a KKBP-vel/KBVP-vel és a TSCG 13. cikkével foglalkozó konferenciák, amelyek számára az IPEX külön oldalakat szentelt, ahol az összes vonatkozó dokumentum elérhető. Az IPEX ezenkívül hozzájárul a 2. jegyzőkönyv végrehajtásához, és az egyes uniós parlamenteken/kamarákon belüli parlamenti ellenőrzés különböző szakaszairól rendelkezésre álló információk, illetve az összes kapcsolódó dokumentum, többek között az indokolással ellátott vélemények és észrevételek legfontosabb platformjává szolgál. A technológia az ECPRD vonatkozásában is jelentős fejlesztéseket idézett elő. Az Európai Parlament pénzügyi befektetésének köszönhetően az ECPRD honlapja a parlamenti gyakorlatokra vonatkozó összehasonlítható információk cseréjének és tárolásának tekintetében központi platformmá vált. A hálózat valamennyi résztvevője által teljes mértékben elfogadott elektronikus munkafolyamat elősegíti a lekérések és válaszok folyamatos továbbításának megszervezését. A hatékony kereső motor lehetővé teszi a tudásadatbázis jobb kihasználását annak érdekében, hogy időt lehessen megtakarítani, elkerülhető legyen a felesleges munkavégzés és végezetül biztosított legyen az információkhoz való legjobb hozzáférés. Mindezek jól példázzák, hogy a technológiában rejlő lehetőségek sok szempontból megkönnyítik a parlamentközi együttműködést.

¹⁶ Az elnökségi parlamentek parlamenti tevékenységeinek áttekintése a következő honlapon érhető el: www.IPEX.eu.

A 2013. évi éves beszámoló mellékletei

- I. A COSAC ülései – témakörök és vezérszónokok**
- II. Parlamentközi bizottsági ülések és egyéb parlamentközi ülések**
- III. Kétoldalú látogatások (beleértve a videokonferenciákat)**
- IV. A korai előrejelző mechanizmushoz kapcsolódó adatok**
- V. Az Európai Parlamenti Kutatási és Dokumentációs Központ (ECPRD): Az EP által kezdeményezett összehasonlító lekérdezések listája, valamint a szemináriumok és az alapszabály szerinti ülések felsorolása**

I. MELLÉKLET – A COSAC ülései – témakörök és vezérszónokok

ESEMÉNY	TÉMAKÖRÖK	VEZÉRSZÓNOKOK/BIZOTTSÁGI TAGOK
A COSAC elnökeinek ülése, 2013. január 27–28. Dublin	<ul style="list-style-type: none"> Az Európai Unió Tanácsa ír elnökségének prioritásai Európa jövője: Egy valódi gazdasági és monetáris unió felé 	<ul style="list-style-type: none"> Brendan HOWLIN, T.D., közkiadásokért és reformért felelős miniszter Maroš ŠEFČOVIČ, intézményközi kapcsolatokért és igazgatásért felelős alelnök
XLIX. COSAC (Plenáris ülés) 2013. június 23–25. Dublin	<ul style="list-style-type: none"> Számvetés és jövőbe tekintés Az európai integráció jövője A fejlesztés megvalósítása Európai jövő a fiatal polgárok számára Bővítés és szomszédságpolitika – A lendület fenntartása 	<ul style="list-style-type: none"> An Taoiseach Enda KENNY T.D., Írország miniszterelnöke Herman DE CROO, a belga képviselőház korábbi elnöke és Brendan HALLIGAN, a nemzetközi és európai ügyekkel foglalkozó intézet elnöke Vitafórum a következők részvételével: Mo IBRAHIM, a Mo Ibrahim Alapítvány elnöke, Michèle STRIFFLER, az Európai Parlament Fejlesztési Bizottságának alelnöke és Barry ANDREWS, a GOAL vezérigazgatója Ruairi QUINN TD, oktatásügyi és szakképzési miniszter, valamint három fiatal európai polgár hozzászólása: Nevin ÖZTOP (Törökország), Rachel CREEVY (Írország), Marietta HERFORT (Magyarország) Valentin INZKO, bosznia-hercegovinai főképviseelő és Erwan FOUÉRÉ, tudományos főmunkatárs, Centre for European Policy Studies, Brüsszel, első válaszoló: Miguel Angél MARTÍNEZ, az Európai Parlament alelnöke
A COSAC elnökeinek ülése, 2013. július 7–8. Vilnius	<ul style="list-style-type: none"> Az Európai Unió Tanácsa litván elnökségének prioritásai A politikai és gazdasági unió felé: Következő lépések 	<ul style="list-style-type: none"> Linas LINKEVIČIUS, a Litván Köztársaság külügyminisztere Maroš ŠEFČOVIČ, az Európai Bizottság intézményközi kapcsolatokért és igazgatásért felelős alelnöke

<p>L. COSAC ülés (Plenáris ülés) 2013. október 27–29. Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az Európai Unió Tanácsának litván elnökségével kapcsolatos jelenlegi helyzet • Az L. jubileumi COSAC ülés – a COSAC hozzájárulása az Európai Unión belüli parlamentközi együttműködés megerősítéséhez • 2014. évi európai választások: vitaplatform az Unió jövőjéről a polgárokkal • Parlamenti diplomácia – EP–Ukrajna – esettanulmány • Az Európa 2020 stratégia végrehajtása • Demokratikus legitimitás az Unióban és az uniós parlamentek szerepe • Digitális menetrend: kihívások és kilátások: kiberbiztonság – előnyök a vállalkozások számára 	<ul style="list-style-type: none"> • H. E. Algirdas BUTKEVIČIUS, a Litván Köztársaság miniszterelnöke • Laurent FABIUS, a Francia Köztársaság külügyminisztere • Pat COX, az Európai Parlament korábbi elnöke és Andrew DUFF, az Európai Parlament Alkotmányügyi Bizottságának tagja, a 2014. évi európai parlamenti választások megszervezésének javításáról szóló jelentéstervezet előadója • Pat COX, az Európai Parlament korábbi elnöke • Maroš ŠEFČOVIČ, az Európai Bizottság intézményközi kapcsolatokért és igazgatásért felelős alelnöke és Pervenche BERÈS, az Európai Parlament Foglalkoztatási és Szociális Bizottságának elnöke • Eva KJER HANSEN, a dán Folketing európai ügyekkel foglalkozó bizottságának elnöke, Dominic HANNIGAN, az ír Oireachtas európai ügyekkel foglalkozó vegyes bizottságának elnöke és Hans-Gert PÖTTERING, az Európai Parlament korábbi elnöke, európai parlamenti képviselő • Rudolf Peter ROY, az Európai Külügyi Szolgálat biztonságpolitikáért és szankciókért felelős részlegének vezetője és Ilja LAURS, a GetJar vezérigazgatója, a European Business Press (EBP) által odaítélt, „Az év európai menedzsere – 2011” díj nyertese
---	--	---

II. MELLÉKLET

EP parlamentközi bizottsági ülések a nemzeti parlamentek képviselőivel Brüsszelben és egyéb parlamentközi ülések*

Statisztikai információk a 2013. évre

(*) eltérő jelzés hiányában minden esemény parlamentközi bizottsági ülés

<u>Bizottság</u>	<u>Esemény</u>	<u>Dátum</u>	<u>Nemzeti parlamentek</u>			<u>EP</u>
			<u>Parlame nti képvisel ő</u>	<u>Nemzeti parlament</u>	<u>Kamara</u>	<u>Európai parlamenti képviselő</u>
<i>JURI</i>	Szakmai műhely: Polgári jog és igazságszolgáltatás: „Szabadon tudnak-e mozogni az uniós polgárok?”	január 23.	8	7	7	8
ECON/BUDG/ EMPL	Parlamenti hét az európai szemeszter keretében	január 28– 30.	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Eszmecsere</u> Carl Bildt és Radoslaw Sikorski külügyminiszterekkel: Az európai globális stratégia felé:	február 21.	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	„A nők válasza a válságra” – parlamentközi bizottsági ülés	március 7.	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	„Az Európai Unió környezetvédelmi jogának egyenlő és hatékony alkalmazása: Miért nem így történik?” – parlamentközi bizottsági ülés	március 26.	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	„A politikák fejlesztési célú koherenciája: hogyan tud együttműködni az Európai Parlament a nemzeti parlamentekkel?” – parlamentközi bizottsági ülés	április 23.	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Eszmecsere</u> „Az európai védelem jövője: a NATO szemszögéből” témáról és konferencia: „A politikai izslám megértése: vélemények belülről” témáról	május 6–7.	7	7	6	39
<i>CRIM</i>	„Küzdelem a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás ellen” – parlamentközi bizottsági ülés	május 7.	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI/FEMM</i>	<u>Eszmecsere</u> A nemek közötti egyensúly javítása a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében	június 19.	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**EP parlamentközi bizottsági ülések a nemzeti parlamentek képviselőivel Brüsszelben
és egyéb parlamentközi ülések***

Statistikai információk a 2013. évre

(*) eltérő jelzés hiányában minden esemény parlamentközi bizottsági ülés

<u>Bizottság</u>	<u>Esemény</u>	<u>Dátum</u>	<u>Nemzeti parlamentek</u>			<u>EP</u>
			<u>Parlame nti képvisel ő</u>	<u>Nemzeti parlament</u>	<u>Kamara</u>	<u>Európai parlamenti képviselő</u>
LIBE/JURI	„A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása: a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos helyzet” – parlamentközi bizottsági ülés	Június 20.	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	Szakmai műhely: „Közös európai adásvételi jogról szóló javaslat: a követendő út”	július 10.	7	6	6	6
ECON	<u>Eszmecsere</u> „Az európai szemeszter 2013. évi ciklusa”	szeptember 17.	14	12	12	20
AFET/DROI	„Az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtása” – parlamentközi bizottsági ülés	szeptember 25.	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Az uniós vonatkozású nemzeti bizottságok elnökei előtt nyitott ülés</u> „Az európai védelem jövője”	november 5.	14	10	9	25
CONT	„Ésszerűbb kiadások – a kiadások parlamenti ellenőrzésének modelljei” – parlamentközi bizottsági ülés	november 14.	18	13	13	8
LIBE	<u>Az uniós vonatkozású nemzeti bizottságok elnökei előtt nyitott ülés</u> A Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynöksége (Europol), valamint a 2009/371/IB és a 2005/681/IB határozat hatályon kívül helyezése	november 14.	7	6	6	43
REGI	„Termelékeny beruházás a növekedésért és kohézióért a helyi, nemzeti és uniós szint közötti jobb szinergiák révén az EU 2020 stratégia végrehajtása érdekében” – parlamentközi bizottsági ülés	november 27.	25	15	15	21
ITRE	„21. századi uniós belső energiapiac” – közös bizottsági ülés	december 17.	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
<u>ÖSSZESEN</u>	<u>18 parlamentközi ülés</u>		<u>404 + 23</u>			

**EP parlamentközi bizottsági ülések a nemzeti parlamentek képviselőivel
és egyéb parlamentközi ülések* Brüsszelben
Statisztikai információk a 2014. évre**

(*) eltérő jelzés hiányában minden esemény parlamentközi bizottsági ülés

<u>Bizottság</u>	<u>Esemény</u>	<u>Dátum</u>	<u>Nemzeti parlamentek</u>			<u>EP</u>
			<u>Parlam enti képviselő</u>	<u>Nemzeti parlament</u>	<u>Kamara</u>	<u>Európai parlament i képviselő</u>
ECON/BUDG /EMPL	<u>Európai parlamenti hét</u> Parlamentközi konferencia az Európai Unió gazdasági kormányzásáról (a TSCG 13. cikke) Az európai szemeszter 2013. és 2014. évi ciklusa	január 20–22.	136	28	41	58
	<u>Parlamenti fórum</u> Miguel Angel Martínez és Othmar Karas alelnökök vezetésével „Uniós parlamentek a globális kormányzásban”	február 18.	28	15	16	8
FEMM	„A nők elleni erőszak megakadályozása – mindnyájunk feladata” – parlamentközi bizottsági ülés	március 5.	34	20	22	8
LIBE	„Az állampolgári joggal, a bel- és igazságüggyel kapcsolatos jövőbeni prioritások” – közös bizottsági ülés	március 19.	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>ÖSSZESEN</u>	<u>4 parlamentközi ülés</u>		<u>235 + 6</u>			

III. MELLÉKLET

A nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős igazgatóság Jogalkotói Párbeszéd Osztálya – Intézményi Együttműködés Osztálya

Kétoldalú látogatások – 2013

<u>Dátum</u>	<u>Ország / Kamara</u>	<u>Bizottság / egyéb</u>	<u>A látogatás jellege</u>
JAN/FEB			
jan. 22.	UK Lordok Háza	Az EKSZ C albizottságának brüsszeli látogatása	Képviselői munkalátogatás
jan. 23.	Lordok Háza	Az energiaügyi vizsgálattal foglalkozó D. albizottság	Képviselői munkalátogatás
jan. 28.	UK - IE	A brit–ír parlamenti közgyűlés európai ügyekkel foglalkozó bizottsága	Képviselői munkalátogatás
jan. 30.	UK - Lordok Háza	A 36. jegyzőkönyv vizsgálatával foglalkozó E. és F. albizottság	Képviselői munkalátogatás
jan. 31.	UK - Alsóház	Közigazgatási vizsgálóbizottság	Képviselői munkalátogatás
MÁRCIUS/ÁPRILIS			
március 4-5.	FI - Eduskunta	A finn parlament főbizottságának küldöttsége	Képviselői munkalátogatás
március 4-5.	LT- Seimas	Európai ügyekkel foglalkozó bizottság és Külügyi Bizottság	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
március 7-8.	LT- Seimas	Az elnökséget megelőző látogatás	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
március 18-19.	LT- Seimas	Az elnökséget megelőző látogatás	ECON, BUDG
április 9.	FR - Assemblée Nationale	Az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság tagja	Képviselői munkalátogatás
április 22.	IE - Oireachtas	A Külügyi és Kereskedelmi Vegyes Bizottság küldöttsége	Képviselői munkalátogatás
MÁJUS/JÚNIUS			
május 13.	UK - Alsóház	Európai ellenőrző bizottság	Képviselői munkalátogatás
május 14-16.	EE - Riigikogu	A tisztviselők küldöttsége	Tanulmányút
május 27.	NL - Tweede Kamer	Egészségügyi Bizottság	Az ENVI bizottság tagjai
május 30.	UK - Alsóház	A tisztviselők küldöttsége	Tanulmányút
június 25.	UK - Alsóház	Közlekedési vizsgálóbizottság	Képviselői munkalátogatás
június 26.	Északi Tanács	Jóléti bizottság	Képviselői munkalátogatás
június 27.	UK Alsóház	A tisztviselők küldöttsége	ENVI, ITRE
JÚLIUS/AUGUSZTUS			
SZEPTEMBER/OKTÓBER			
szeptember 24.	PL - Senat	14 bizottság elnökei és tagjai	ITRE and LIBE
szeptember 24–25.	SE - Riksdag	A tisztviselők küldöttsége	Az európai parlamenti bizottságok tisztviselőivel való találkozók

szeptember 25-26.	LV - Saeima	Elnök, főigazgató és egyéb	A litván elnökség előkészítése
szeptember 26.	NL - Tweede Kamer	Tanulmányút	Munkaebéd európai parlamenti képviselőkkel
október 2.	UK - Lordok Háza	Gazdasági és Pénzügyi Európai Unió Bizottság	Képviselői munkalátogatás
október 2.	RO - Képviselőház	A képviselőház elnöke	Találkozó Hannes Swoboda európai parlamenti képviselővel
október 14.	NL - Tweede Kamer	Bizottsági asszisztensek	Találkozó Marietje Schaake európai parlamenti képviselővel és tisztviselőkkel
október 14.	Északi Tanács	Küldöttség	Képviselői munkalátogatás
október 15.	IT - Senato della Repubblica	Szenátorok küldöttsége	Képviselői munkalátogatás
október 17.	FR - Assemblée Nationale	Az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság tagja	Képviselői munkalátogatás az endokrin funkciók zavarával kapcsolatban
október 17.	UK - Alsóház	Környezetvédelmi, Élelmiszer- és Vidékügyi Bizottság	Tisztviselői tanulmányút
október 17.	UK - Lordok Háza	A., B. és E. albizottság	Képviselői munkalátogatás
október 30.	FR - Sénat		LIBE, FEMM
NOVEMBER/DECEMBER			
november 4.	UK - Lordok Háza	Európai uniós külügyek Albizottság	Képviselői munkalátogatás
november 4–5.	DK - Folketing	A tisztviselők küldöttsége	Tanulmányút
november 4–5.	SE - Riksdag	Uniós koordinációs osztály	Tisztviselői munkalátogatás
november 7.	UK Alsóház	Walesi ügyekkel foglalkozó bizottság	Képviselői munkalátogatás
november 12.	UK - Lordok Háza	A belső piaccal, az infrastruktúrával és a foglalkoztatással foglalkozó albizottság	Képviselői munkalátogatás
november 13.	UK – Alsóház és UK - Lordok Háza	Ellenőrzési Részleg és Könyvtár & A Lordok Háza Gazdasági Bizottsága	Tisztviselői tanulmányút
november 25.	EE - Riigikogu	Európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság	Képviselői munkalátogatás
november 27.	Északi Tanács	Az Északi Tanács elnöksége	Képviselői munkalátogatás
november 26.	NL - Tweede Kamer	Humán erőforrás-menedzserek	Látogatás idegenvezetéssel az Európai Parlamentben
december 2.	AT Parlament	Európai uniós ügyekkel foglalkozó osztály	Tisztviselői tanulmányút
december 3.	DK - Folketing	A tisztviselők küldöttsége	Bizottsági ülések
december 4.	ES - Cortes	Európai uniós ügyekkel, külügyekkel és gazdasági ügyekkel foglalkozó bizottság	Képviselői munkalátogatás

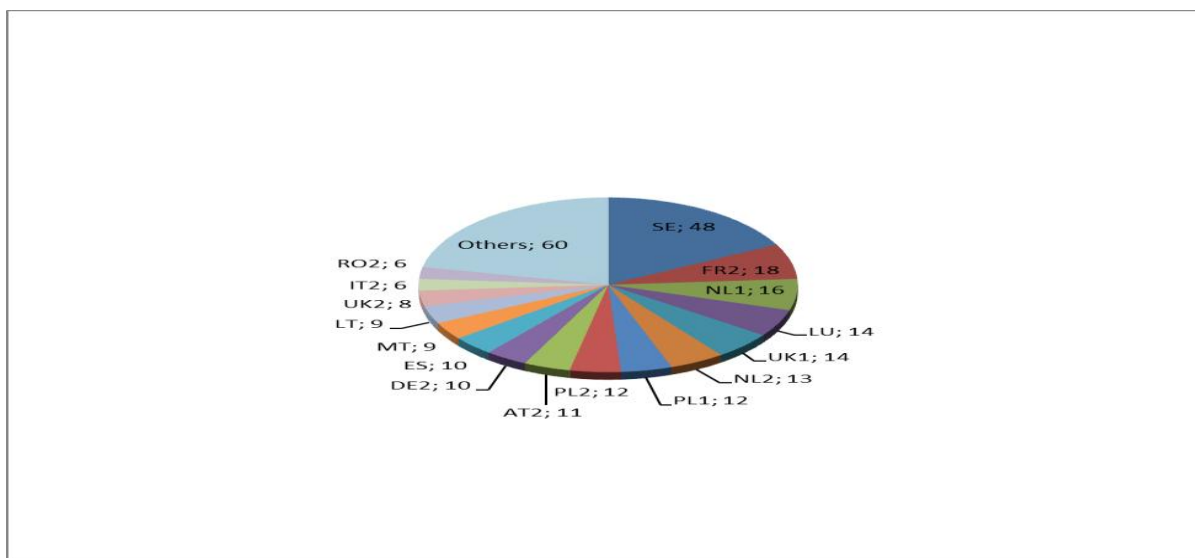
**A NEMZETI PARLAMENTEK/KAMARÁK
IV. MELLÉKLETBEN ALKALMAZOTT
RÖVIDÍTÉSEINEK FELSOROLÁSA**

AT1	Ausztria	Nationalrat	IT1	Olaszország	Camera dei Deputati
AT2	Ausztria	Bundesrat	IT2	Olaszország	Senato della Repubblica
BE1	Belgium	Chambre des Représentants	LV	Lettország	Saeima
BE2	Belgium	Sénat	LT	Litvánia	Seimas
BG	Bulgária	Narodno sabranie	LU	Luxemburg	Chambre des Députés
CY	Ciprus	Vouli ton Antiprosopon	MT	Málta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Cseh Köztársaság	Poslanecká sněmovna	NL1	Hollandia	Tweede Kamer
CZ2	Cseh Köztársaság	Senát	NL2	Hollandia	Eerste Kamer
HR	Horvátország	Hrvatski Sabor	PL1	Lengyelország	Sejm
DK	Dánia	Folketinget	PL2	Lengyelország	Senat
EE	Észtország	Riigikogu	PT	Portugália	Assembleia da República
FI	Finnország	Eduskunta	RO1	Románia	Camera Deputaţilor
FR1	Franciaország	Assemblée nationale	RO2	Románia	Senatul
FR2	Franciaország	Sénat	SK	Szlovák Köztársaság	Národná rada
DE1	Németország	Bundestag	SI1	Szlovénia	Državni zbor
DE2	Németország	Bundesrat	SI2	Szlovénia	Državni svet
EL	Görögország	Vouli ton Ellinon	ES	Spanyolország	Congreso de los Diputados
HU	Magyarország	Országgyűlés	ES	Spanyolország	Senado
IE1	Írország	Dáil Éireann	SE	Svédország	Riksdagen
IE2	Írország	Seanad Éireann	UK1	Egyesült Királyság	House of Commons
			UK2	Egyesült Királyság	House of Lords

IV. MELLÉKLET

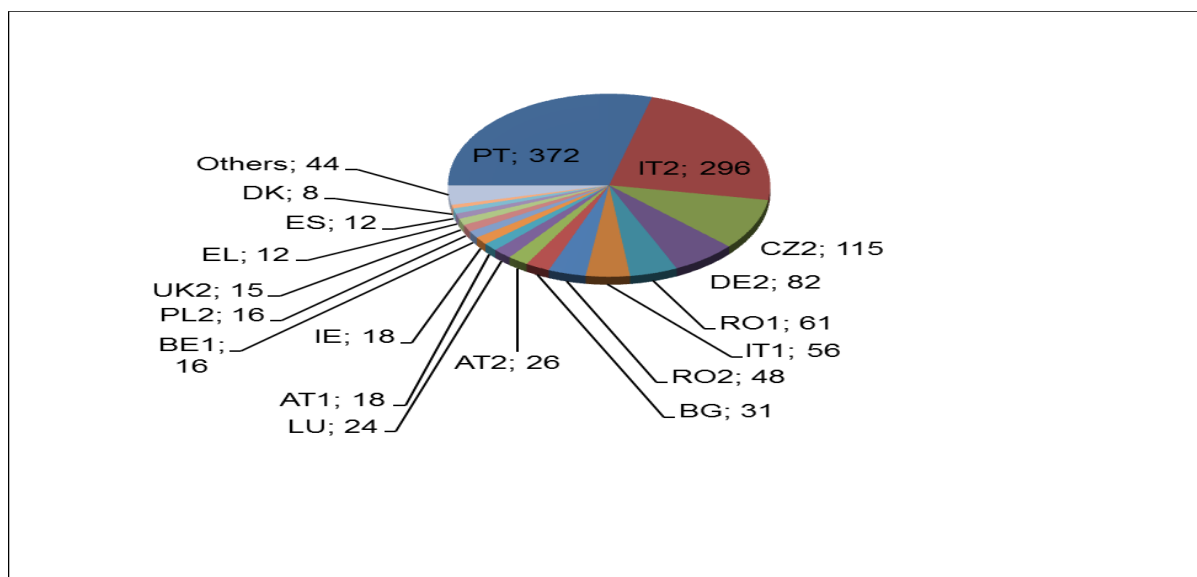
A korai előrejelző mechanizmushoz kapcsolódó adatok

A parlamenti kamara indokolással ellátott véleményei (2010–2013)¹⁷

¹⁷ A legfeljebb öt, indokolással ellátott véleményt benyújtó parlamentek/kamarák összefoglalóan az „Egyebek” részben szerepelnek: 5, indokolással ellátott vélemény: CY, IT1; 4, indokolással ellátott vélemény: DK, RO1; 3, indokolással ellátott vélemény: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2, indokolással ellátott vélemény: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1, indokolással ellátott vélemény: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0, indokolással ellátott vélemény: HR, SI2 (*= közösen a két kamara).

A parlamenti kamara észrevételei (2010–2013)¹⁸

¹⁸ A legfeljebb öt észrevételt benyújtó parlamentek/kamarák összefoglalóan az „Egyebek” részben szerepelnek: 5 észrevétel: PL1; 4 észrevétel: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 észrevétel: FR2, NL2; 2 észrevétel: FI, FR1, MT, NL1; 1 észrevétel: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 észrevétel: HR, SI1, SI2, SK.

V. MELLÉKLET

Az Európai Parlamenti Kutatási és Dokumentációs Központ (ECPRD)

A. Azon kérdések, amelyekről az Európai Parlament politikai szervei és adminisztratív szolgálatai 2013-ban összehasonlító lekérdezések révén konzultáltak az ECPRD hálózatán:

- Irodabútorok és informatikai eszközök a képviselők számára
- A parlamentek külkapcsolatai
- A Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv 8. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megsértése – parlamentekkel kapcsolatos rendelkezések
- Az asszisztensek munkaszerződésének felbontásával kapcsolatos jogi kötelezettségek
- Az Európai Unióban a női parlamenti képviselők neve
- A nemzeti parlamenti képviselői tisztségre vonatkozó szabályok
- A felső szintű ellenőrzési hivatalok ellenőrzéssel kapcsolatos véleményeinek összehasonlítása a nemzeti költségvetések végrehajtásának parlamenti ellenőrzése keretében (most már a dokumentumok birtokában)

B. Az ECPRD szemináriumai és alapszabály szerinti ülései 2013-ban

Esemény	Hely	Dátum
2013-as szemináriumok		
„A tapasztalatok és megoldások megosztása egy ikt-alapú parlament kialakítása érdekében”	Baku	november 28–29.
„A parlamenti tevékenységek támogatására szolgáló korszerű technológiák – hagyományok és kihívások”	Szentpétervár	szeptember 19–21.
„Új fiskális keretek”	Bécs	június 20–21.
A hosszú távú nemzeti stratégiák parlamenti vitájára és jóváhagyására vonatkozó eljárások és gyakorlatok	Tallinn	május 30–31.
„Parlamenti könyvtárak és archívumok, valamint szerepük az adott ország történelmi és kulturális örökségének megőrzésében és védelmében”	Párizs	május 31–június 1.
„Parl@mentek a Net XI-en – a digitális parlament megvalósítása” – szeminárium	London	május 2–3.
„Parlamenti kutatás és a parlamenti képviselők rendelkezésére álló információforrások sokasága”	Prága	április 3–5.
Alapszabály szerinti ülések 2013-ban		
A kapcsolattartók éves konferenciája	Varsó	október 17–19.
igazgatósági ülés	Bécs	szeptember 12–13.
igazgatósági ülés	Stockholm	március 21–22.

A nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős igazgatóság kiadványa
Elnökségi Főigazgatóság
Európai Parlament
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>